

3) резултате полуиндустријских и индустријских испитивања минералних сировина, изузимајући подземне воде, оверене од стране вршиоца испитивања,

4) табеларни преглед осматрања и тестирања хидрогеолошких појава и објеката и

5) остали документациони материјал од значаја за предметно истраживање.

Члан 49.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о садржини програма, пројеката геолошких истраживања и извјештаја о резултатима спроведених истраживања ("Службени гласник Републике Српске", број 112/12).

Члан 50.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 05.07/020-2003/14
5. септембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др Жељко Ковачевић, с.р.

1413

На основу члана 55. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", бр. 42/08 и 6/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П РА В И Л Н И К О УСЛОВИМА ЗА РАД ВЕТЕРИНАРСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет
Члан 1.

Овим правилником прописују се услови у погледу објеката, просторија, опреме, средстава за рад и стручног кадра, које обавезно треба да испуњавају ветеринарска амбуланта, ветеринарска амбуланта за кућне љубимце, ветеринарска станица, ветеринарска апотека, ветеринарска болница и ветеринарска клиника (у даљем тексту: ветеринарске организације) за обављање ветеринарске дјелатности.

Поступак за утврђивање испуњености услова за рад
Члан 2.

(1) Захтјев за утврђивање услова из члана 1. овог правилника подносе правна или физичка лица Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство).

(2) Уз захтјев за утврђивање услова доставља се сљедећа документација:

1) рјешење о регистрацији код надлежног суда са уписаном шифром ветеринарске дјелатности ако је подносилац захтјева правно лице,

2) употребна дозвола за објекат у коме ће се обављати ветеринарска дјелатност,

3) уговор о закупу пословног простора (ако је простор под закупом),

4) тлоцрт просторија са јасно уцртаним и означеним просторијама,

5) списак опреме и доказ о власништву над опремом (фактура, рачун и слично),

6) списак запослених радника и доказ о њиховој стручној спреми (фото-копије дипломе, лиценце и увјерење оложеном стручном испиту) и

7) доказ о извршеним уплатама такси.

(3) По пријему захтјева за утврђивање испуњености услова за рад и документације из става 2. овог члана, министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар) рјешењем формира стручну комисију за утврђивање услова, коју чине најмање три дипломирана ветеринара или доктора ветеринарске медицине (у даљем тексту: ветеринар), а за предсједника комисије именује се лице запослено у Министарству.

(4) Трошкове рада стручне комисије из става 3. овог правилника сноси подносилац захтјева.

(5) Стручном комисијом руководи предсједник.

(6) О свом раду комисија сачињава записник, који садржи стручно мишљење о испуњености прописаних услова за рад.

(7) Комисија подноси записник са стручним мишљењем Министарству, на основу којег министар доноси рјешење о испуњености услова за рад.

Почетак и завршетак рада ветеринарске организације

Члан 3.

(1) Ветеринарске организације могу почети са радом по прибављању рјешења о испуњености услова за рад.

(2) Ветеринарске организације дужне су почети са радом најкасније 30 дана од дана пријема рјешења из става 1. овога члана.

(3) Подносилац захтјева из члана 2. овог правилника обавезан је унапријед, писаним путем, обавијестити Министарство о датуму почетка рада, односно о датуму престанка рада ветеринарске организације.

ГЛАВА II

ВЕТЕРИНАРСКО-ЗДРАВСТВЕНИ УСЛОВИ

Објекат

Члан 4.

(1) Објекат ветеринарске организације обавезно је смјештен у засебној згради или дијелу зграде, са властитим паркиралиштем унутар ограђеног простора и примјереним приступним путем.

(2) Објекат ветеринарске организације за кућне љубимце може бити смјештен у засебној згради или у засебном простору у склопу стамбене зграде, са посебним улазом за власнике са животињама, са одговарајућим паркиралиштем и примјереним приступним путем.

(3) Објекат из става 1. овог члана обавезно је смјештен на удаљености већој од 100 метара од школа, дјечијих вртића, здравствених и других јавних установа и објеката за клање животиња, за производњу, обраду, прераду намирница и производњу хране за животиње, а на удаљености већој од 500 метара од сабиралишта и објеката за прераду нуспроизвода животињског поријекла који нису за исхрану људи (у даљем тексту: нуспроизводи).

(4) Објекат из става 1. овог члана обавезно је смјештен у приземљу зграде.

(5) За објекат из става 2. овога члана, ако ветеринарска организација организује рад у стамбеним зградама, потребно је имати сагласност власника објекта, односно органа надлежних за управљање зградом или одговарајућим дијелом зграде.

(6) Радни простори у објекту из става 2. овог правилника, у који се доводе животиње, могу бити смјештени у приземљу зграде или, уз посебну сагласност надлежног органа, могу бити дијелом смјештени у сутерену или највише до висине првог спрата, ако постоје технички услови и посебан улаз.

(7) Посебан улаз за власнике са животињама обавезно је смјештен на удаљености већој од четири метра од улаза за станаре или кориснике других јавних простора.

(8) Објекат из става 1. овог члана обавезно има двориште и стазе око објекта, које су бетонирани, асфалтирани или израђене од неке друге чврсте подлоге, а остале површине дворишта уређене и редовно одржаване.

(9) Објекти из ст. 1. и 2. овог члана обавезно треба да имају:

1) водовод, канализацију или сопствену септичку јаму и гријање,

2) да су прикључени на електричну и телефонску мрежу, а за потребе електронске обраде података да имају рачунарску опрему: рачунар, штампач и интернет конекцију.

(10) Објекти у којима је смјештена ветеринарска организација на видљивом мјесту обавезно имају истакнут натпис са пуним називом ветеринарске организације, адресом, телефонским бројем, адресом електронске поште и радним временом.

Општи услови за просторије у објекту

Члан 5.

(1) Распоред просторија и путеви комуникације између појединих радних, помоћних и санитарних просторија, унутар објекта за обављање ветеринарске дјелатности, чине функционалну цјелину и омогућавају одвајање чистог од нечистог дијела просторија, несметан рад, сигурност и кретање запослених и странака, као и заштиту од неовлашћеног улаза у радне просторије.

(2) Просторије у објектима из члана 4. ст. 1. и 2. овог правилника обавезно испуњавају следеће услове:

1) да се не користе за стамбене или за друге намјене,

2) да су изграђене од чврстог материјала који обезбјеђује термозолацију и хидроизолацију,

3) да су подови изведени на начин да се могу брзо и лако очистити, прати и дезинфиковати и нису клизави,

4) да су зидови и радне површине од водоотпорног материјала који се може лако одржавати и дезинфиковати,

5) да имају природно и вјештачко освјетљење, а у просторијама за преглед и лијечење, просторијама за хируршке захвате и за интензивно лијечење имају осигурано освјетљење од најмање 500 лукса,

6) да су изграђене тако да се могу ефикасно и брзо провјетрити,

7) да имају обезбијеђену одговарајућу температуру у свим просторијама, у зависности од њихове намјене,

8) да на улазним вратима имају видљиво означене просторије, у зависности од њихове намјене,

9) да је висина зидова најмање 2,60 m,

10) да у радним просторијама има текућа хладна и топла вода и

11) да су у радним просторијама за рад са хемикалијама радне површине израђене од материјала који је на њих отпоран.

(3) У просторијама се организује одвојено сакупљање медицинског отпада, његово спремање у одговарајуће spremнике и привремено складиштење у посебно одвојеном простору до обраде или предаје овлашћеној особи.

Услови у погледу опреме и средстава за рад

Члан 6.

(1) Количина опреме, инструмената и прибора у свим просторијама примјерена је броју радника, обиму послова и специфичним потребама ветеринарске дјелатности и израђени су од материјала који се лако перу, дезинфикују и стерилишу или су намијењени за једнократну употребу.

(2) Лична средства заштите су примјерена броју радника, обиму послова и специфичним потребама ветеринарске дјелатности.

(3) Ветеринарске организације обавезно имају попис инструмената, прибора и личних средстава заштите, њихову спецификацију и локализацију.

(4) Ветеринарске организације дужне су омогућити уредно одржавање, провјеру и калибрацију инструмената и опреме и о томе водити евиденцију.

(5) Медицинско-техничка опрема за обављање ветеринарске дјелатности може се користити уколико има атест и потврду о редовном сервисирању.

(6) За потребе чувања службених евиденција, документације, печата, факсимила и слично потребно је осигурати ормар или простор под кључем за сваког запосленог ветеринара.

(7) Сваком запосленом ветеринару обезбјеђује се рачунар са одговарајућим апликативним програмима, приступом интернету и са могућношћу коришћења електронске поште.

(8) Ветеринарска организација дужна је осигурати телекомуникацијске уређаје (телефон, факс, мобилни телефон).

(9) Просторија за преглед и лијечење, просторија за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите и санитарни чвор опремљени су умиваоником с топлом и хладном водом, течним сапуном и уборисима за једнократну употребу, односно сушилицом за руке.

(10) У просторији за смјештај болесних животиња и животиња код којих постоји сумња да су обољеле од заразних болести обавезно се обезбјеђују услови за индивидуални смјештај животиња, као и опрема за исхрану и напајање и опрема за чишћење и прање просторија.

Употреба јонизујућег зрачења у дијагностици и терапији

Члан 7.

(1) У случају да се у дијагностици или терапији користе рендгенски или други апарати који производе јонизујуће зрачење, обавезно се смјештају у посебне просторије – кабинет за рендгенолошке дијагностике са одговарајућом дијагностичком и заштитном опремом, а рендгенски апарати смјештени су у засебну и заштићену просторију, која је изграђена у складу са прописима и стандардима којима се уређује рад са затвореним изворима јонизујућег зрачења.

(2) У случају да се у дијагностици или терапији користе преносиви, високофреквентни рендгенски апарати, услове из става 1. овог члана није потребно обезбиједити.

Превозна средства

Члан 8.

Превозна средства када се користе за обављање ветеринарске дјелатности обавезно су означена, а ознаке на возилима упућују на то да се користе за обављање ветеринарске дјелатности и опремљена на следећи начин:

1) превозна средства која служе за превоз контејнера са течним азотом имају пртљажник, односно простор за смјештај контејнера, одвојен од возачког простора, са уређајем за фиксацију контејнера у превозу да би се спрјечила потенцијална опасност од разлијевања течног азота и

2) превозна средства за рад опремљена су покретним затвореним кутијама или ормарићима за смјештај ветеринарско-медицинских производа (у даљем тексту: ВМ производи) и прибора током превоза и са термички изолованом кутијом за дневни превоз и смјештај вакцина и ВМ производа са обавезним чувањем на одређеном температурном режиму.

Збрињавање отпада

Члан 9.

Ветеринарске организације обавезне су организовати збрињавање свих врста отпада у складу с прописима којима се уређује ова област.

Просторија за преглед и лијечење животиња (ординација)

Члан 10.

(1) Просторија намијењена за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња има површину од најмање 16 m², изузев ветеринарске амбуланте за кућне љубимце која може да има површину од најмање 12 m², као и природно и вјештачко освјетљење интензитета 500 лукса.

(2) Просторија намијењена за преглед, лијечење и вјештачко осјећавање животиња обавезно има следећу опрему и уређаје:

- 1) сто за фиксацију и преглед животиња,
- 2) ормар за прибор, инструменте и ВМ производе,
- 3) покретни сто за одлагање прибора и инструмената,
- 4) прибор за узимање и паковање материјала за лабораторијске претраге,
- 5) покретну свјетилку или зглобни рефлектор,
- 6) дигиталну вагу до 100 kg за кућне љубимце и
- 7) прибор за секцију кућних љубимаца и великих животиња.

Просторија за хируршке захвате

Члан 11.

(1) Просторија за хируршке захвате има висину зидова најмање 2,60 m, површину од најмање 9 m² и дужину и ширину зидова најмање 3 m.

(2) Просторија намијењена за хируршке захвате обавезно има следећу опрему и уређаје:

- 1) операциони сто,
- 2) покретни сто за одлагање прибора и инструмената,
- 3) операциону лампу,
- 4) апарат за инхалацијску анестезију, ако се она обавља и
- 5) апарат за мониторинг пацијента.

Просторија, односно простор за обављање лабораторијских претрага

Члан 12.

(1) У просторији, односно простору за основне лабораторијске претраге налази се следећа опрема и уређаји:

- 1) радни сто одговарајуће величине са радном површином израђеном од материјала који се лако пере и дезинфикује и који је отпоран на корозију,
- 2) судопер са доводом хладне и топле воде,
- 3) микроскоп са повећањем најмање 1000 пута, имерзијски, с властитим извором свјетла и прибором за претраге и
- 4) апарате за хематолошку и биохемијску дијагностику или склопљен уговор са акредитованом лабораторијом или ветеринарском организацијом која има потребне апарате за хематолошку и биохемијску дијагностику.

(2) Ако ветеринарска организација обавља послове триноскопског прегледа, обавезна је да има сву неопходну опрему за обављање методе вјештачке дигестије.

Просторија, односно простор за чишћење, прање и стерилизацију

Члан 13.

У просторији, односно простору за чишћење, прање и стерилизацију инструмената и другог прибора и помагала налази се следећа опрема и уређаји:

- 1) радни сто одговарајуће величине са радном површином израђеном од материјала који се лако пере и дезинфикује и који је отпоран на корозију,
- 2) судопер са доводом хладне и топле воде и
- 3) опрема за стерилизацију инструмената.

Просторија за чување ВМ производа

Члан 14.

(1) Просторије за чување ВМ производа опремљене су одговарајућим бројем ормара који се закључавају и полицама за држање ВМ производа и другог санитетског материјала и комбинованим фрижидером који омогућава одржавање температуре од 0 °C до +8 °C и фрижидером за замрзавање који омогућава одржавање температуре највише до -18 °C.

(2) У просторији из става 1. овог члана обезбјеђује се адекватно провјетравање, затамњени прозори и врата која се могу закључати.

Чекаоница за власнике и животиње

Члан 15.

Чекаоница за власнике и животиње смјештена је у затвореној просторији или довољно пространом ходнику и опремљена је са најмање три мјеста за сједење и вјешалицом за одлагање одјеће.

Просторија за изолацију животиња

Члан 16.

(1) Просторија за изолацију болесних животиња и животиња код којих постоји сумња да су обољеле од заразних болести смјештена је у склопу објекта или уз објекат ветеринарске организације.

(2) Ако је просторија из става 1. овог члана у склопу објекта ветеринарске организације, обезбијеђен је посебан улаз.

(3) У просторији за изолацију болесних животиња и животиња код којих постоји сумња да су обољеле од заразних болести обезбијеђени су услови за индивидуални смјештај животиња, опрема за исхрану и напајање животиња и опрема за чишћење и прање просторија.

(4) Просторија за изолацију кућних љубимаца смјештена је у одвојеној просторији, са вратима која се могу закључати, уз могућност индивидуалног држања најмање двије животиње у затвореним боксовима, односно кавезима са пуним преградама, примјереним врсти, величини и потребама животиње којима је омогућен несметан приступ, прање и одржавање.

Просторија за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите

Члан 17.

(1) Стационар је просторија за смјештај болесних животиња и животиња код којих постоји сумња да су обољеле од заразних болести.

(2) У просторији за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите обезбијеђени су услови за смјештај најмање три животиње у кавезима примјереним врсти, величини и потребама животиње којима је омогућен несметан приступ, прање и одржавање.

(3) Просторија за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите опремљена је опремом за исхрану и напајање животиња и опремом за чишћење и прање просторија.

Просторија за смјештај ветеринарских радника

Члан 18.

(1) Просторија за смјештај ветеринарских радника обавезно је такве величине да се у њој може смјестити одговарајући број радника једне смјене.

(2) У просторији за смјештај ветеринарских радника налази се неопходан канцеларијски инвентар, као и гардеробни ормар за сваког ветеринара.

(3) У просторији за смјештај ветеринарских радника налази се ормар или дио ормара под кључем за чување службене евиденције, докумената и факсимила.

ГЛАВА III

УСЛОВИ У ПОГЛЕДУ ПРОСТОРИЈА ЗА РАД ВЕТЕРИНАРСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Ветеринарска амбуланта

Члан 19.

(1) Ветеринарска амбуланта је ветеринарска организација која пружа услугу здравствене заштите великих животиња и кућних љубимаца у амбулантним и теренским условима рада.

(2) Ветеринарска амбуланта обавезно има просторије за:

1) пријем животиња и њихових власника које чекају на преглед,

2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца или великих животиња у зависности од врсте ветеринарске дјелатности,

3) обављање лабораторијске дијагностике са простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе,

4) смјештај и чување ВМ производа,

5) смјештај инструмената и прибора,

6) изолацију животиња,

7) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених,

8) ветеринарске раднике и консултације власника животиња и

9) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену и ормаром за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(3) У просторији за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња може се налазити простор за инструменте и прибор и лабораторијску дијагностику.

(4) У случајевима када се планира обављање хируршких захвата на кућним љубимцима, на отвореним тјелесним шупљинама, дубоким мишићима, костима и зглобовима, обавезно се обезбјеђује посебна просторија за хируршке захвате.

(5) Ако ветеринарска амбуланта умјесто просторије има простор за пријем животиња које чекају на преглед, тај простор је саставни дио просторије за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња.

(6) Ако се у ветеринарској амбуланти користе рендгенски или други апарати који производе јонизујуће зрачење у сврху дијагностике или терапије, сходно се примјењује члан 7. овог правилника.

Ветеринарска амбуланта за кућне љубимце

Члан 20.

(1) Кућним љубимцима, у смислу овог правилника, сматрају се: пси, домаће мачке, домаће птице, мали глодари, тераријумске, акваријумске и друге животиње, које се узгајају или држе за рекреацију, друштво, заштиту или помоћ човјеку, као и све друге животиње чије се месо не користи за исхрану људи.

(2) Ветеринарска амбуланта за кућне љубимце је ветеринарска организација која пружа услугу здравствене заштите кућних љубимаца.

(3) Ветеринарска амбуланта за кућне љубимце обавезно има просторије за:

1) пријем животиња и њихових власника које чекају на преглед,

2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца,

3) обављање лабораторијске дијагностике са простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе,

4) смјештај и чување ВМ производа,

5) смјештај инструмената и прибора,

6) изолацију животиња,

7) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених,

8) обављање хируршких захвата – операциона сала, са опремом за хируршку припрему пацијента и друга средства за рад, опремом и уређајима за спречавање расхлађивања оперисаних животиња, опремом за инхалациону анестезију, УВ лампом, рефлектором – покретном лампом интензитета 550 лукса или плафонским освјетљењем исте јачине,

9) ветеринарске раднике и консултације власника животиња и

10) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену и ормаром за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(4) Ако се у ветеринарској амбуланти из тачке 1) овог члана обавља стационарно лијечење и држање животиња, обавезно се обезбјеђују додатне просторије, и то за:

1) смјештај кућних љубимаца са најмање три кавеза величине која одговара нормативу за одговарајућу врсту животиње,

2) интензивну његу и

3) припремање и чување хране.

(5) Ако се у ветеринарској амбуланти из тачке 1) овог члана користе рендгенски или други апарати који производе јонизујуће зрачење у сврху дијагностике или терапије, сходно се примјењује члан 7. овог правилника.

Ветеринарска станица

Члан 21.

(1) Ветеринарска станица је ветеринарска организација која пружа услугу здравствене заштите великих животиња и кућних љубимаца у сједишту ветеринарске станице, као и подручним амбулантама и теренским условима рада.

(2) Ветеринарска станица обавезно има просторије за:

1) пријем животиња и њихових власника које чекају на преглед,

2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца или великих животиња, у зависности од врсте ветеринарске дјелатности,

3) обављање лабораторијске дијагностике са простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе,

4) смјештај и чување ВМ производа,

5) смјештај инструмената и прибора,

6) изолацију животиња,

7) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених,

8) ветеринарске раднике и консултације власника животиња и

9) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену, као и ормаром за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(3) У просторији за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња може се налазити простор за инструменте и прибор и лабораторијску дијагностику.

(4) У случајевима када се планира обављање хируршких захвата, на отвореним тјелесним шупљинама, дубоким мишићима, костима и зглобовима, обавезно се обезбјеђује посебна просторија за хируршке захвате.

(5) Ако се у ветеринарској станици користе рендгенски или други апарат који производи јонизујуће зрачење у сврху дијагностике или терапије, сходно се примјењује члан 7. овог правилника.

(6) Ветеринарска станица може да има ван сједишта једну или више организационих јединица – подручну амбуланту.

(7) Свака подручна амбуланта из става 6. овог члана обавезно испуњава услове из члана 19. овог правилника.

Ветеринарска апотека

Члан 22.

Услови у погледу простора, опреме и стручног кадра које је потребно да испуни ветеринарска апотека утврђени су прописима којима се уређује ова област.

Ветеринарска болница

Члан 23.

(1) Ветеринарска болница је ветеринарска организација која обавља дјелатност дијагностике, лијечења, рехабилитације и здравствене његе болесних животиња и осигурава боравак и исхрану примјерену врсти животиња које су предмет стационарне здравствене заштите.

(2) Ветеринарска болница обавезно има просторије за:

1) пријем животиња и њихових власника које чекају на преглед;

2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца или великих животиња, у зависности од врсте ветеринарске дјелатности;

3) хируршки блок са простором за:

1. хируршку припрему и припрему пацијента,

2. припрему и стерилизацију медицинских инструмената и прибора,

3. операциону салу;

4) обављање лабораторијске дијагностике са простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе;

5) смјештај и чување ВМ производа;

6) смјештај инструмената и прибора;

7) стационар са одговарајућим простором за смјештај хране за животиње и простором, зависно од врсте животиње, за боравак, лијечење и његу животиње;

8) изолацију животиња;

9) чување угинулих животиња или заразног или на разу сумњивог материјала до нешкодљивог збрињавања (замрзивач);

11) ветеринарске раднике и консултације власника животиња;

12) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених и

13) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену, као и ормаром за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(3) У просторији за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња може се налазити простор за инструменте и прибор и лабораторијску дијагностику.

(4) У просторији за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите може се налазити простор за интензивну његу животиња с контролисаним доводом кисеоника, влаге и топлоте.

(5) Ветеринарска болница која је регистрована за велике животиње обавезно има просторију за смјештај хране и стеље.

(6) Просторије из става 2. тачка 7) овог члана обавезно су у склопу или уз објекат ветеринарске болнице.

(7) Ако је просторија из става 2. тачка 7) овог члана у склопу објекта ветеринарске болнице, обавезно има посебан улаз.

(8) Ако се у ветеринарској болници користе рендгенски или други апарат који производи јонизујуће зрачење у сврху дијагностике или терапије, сходно се примјењују одредбе члана 7. овог правилника.

(9) У ветеринарској болници обавезно се обезбјеђује обављање бактериолошких, вирусолошких, серолошких, токсиколошких, паразитолошких и других претрага у властитој лабораторији или путем посебног уговора с акредитованом лабораторијом.

Ветеринарска клиника Члан 24.

(1) Ветеринарска клиника је ветеринарска организација која обавља дјелатност најсложенијих облика здравствене заштите животиња, дијагностике, лијечења, рехабилитације и здравствене његе болесних животиња, осигурава боравак и исхрана примјерена врсти животиња које су предмет стационарне здравствене заштите и у њој се спроводи научноистраживачки рад за дјелатност за коју је основана.

(2) Ветеринарска клиника обавезно има просторије за:

1) пријем животиња и њихових власника које чекају на преглед;

2) преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање кућних љубимаца или великих животиња, у зависности од врсте ветеринарске дјелатности, најмање двије просторије;

3) хируршки блок са простором за:

1. хируршку припрему и припрему пацијента,

2. припрему и стерилизацију медицинских инструмената и прибора и

3. двије операционе сале;

4) обављање лабораторијске дијагностике са одвојеним простором за паковање и отпремање узоркованог материјала за додатне лабораторијске анализе;

5) извођење рендгенолошке, ултразвучне, ЕКГ и ендоскопске дијагностике, тако да је просторија у којој су смјештени апарати који производе јонизујуће зрачење изграђена у складу са прописима и стандардима којима се уређује рад са затвореним изворима јонизујућег зрачења;

6) интензивну његу животиња са контролисаним доводом кисеоника, влаге и топлоте;

7) смјештај и чување ВМ производа;

8) смјештај инструмената и прибора;

9) стационар са одговарајућим простором за смјештај хране за животиње и простором за боравак, лијечење и његу животиње, зависно од њене врсте;

10) изолацију животиња;

11) чување угинулих животиња или заразног или на разу сумњивог материјала до нешкодљивог збрињавања (замрзивач);

12) ветеринарске раднике и консултације власника животиња;

13) пресвлачење и прање заштитне одјеће запослених и

14) санитарни чвор са тушем, прибором за личну хигијену, као и ормаром за одлагање прљаве заштитне одјеће.

(3) У просторији за преглед, лијечење и вјештачко осјемењавање животиња може се налазити простор за инструменте и прибор.

(4) У просторији за смјештај и његу животиња које су предмет стационарне здравствене заштите може се налазити простор за интензивну његу животиња с контролисаним доводом кисеоника, влаге и топлоте.

(5) Ветеринарска клиника која је регистрована за велике животиње обавезно има просторију за смјештај хране и стеље.

(6) У ветеринарској клиници обавезно се обезбјеђује обављање бактериолошких, вирусолошких, серолошких, токсиколошких, паразитолошких и других претрага у властитој лабораторији или путем посебног уговора с акредитованом лабораторијом.

Дежурство Члан 25.

(1) Ветеринарска амбуланта организује обављање послова током радног времена, а изван радног времена дежурство или обавезну приправност најмање једног ветеринара са одобрењем за рад (лиценцом).

(2) Ветеринарска станица организује обављање послова током радног времена, а изван радног времена дежурство или обавезну приправност најмање једног ветеринара са одобрењем за рад (лиценцом), а подручна ветеринарска амбуланта организује обављање послова у оквиру радног времена, а изван радног времена путем властитог дежурства или обавезну приправност у ветеринарској станици.

(3) Ветеринарска болница и ветеринарска клиника организују цјелодневни стални стручни надзор над животињама у лијечењу путем дежурства стручног и помоћног особља и свакодневну приправност једног ветеринара.

ГЛАВА IV

КАДРОВСКИ УСЛОВИ ЗА РАД ВЕТЕРИНАРСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Стручни и технички послови Члан 26.

(1) Стручне послове здравствене заштите животиња у ветеринарским организацијама обавља искључиво ветеринар са положеним стручним испитом и важећом лиценцом.

(2) Ветеринарски техничари и друго техничко особље могу вршити стручно-техничке послове здравствене заштите животиња и лабораторијских испитивања искључиво под надзором ветеринара, а да ти послови нису у вези са постављањем дијагноза, одређивањем начина лијечења животиња и тумачењем резултата лабораторијских испитивања.

(3) Административно-стручни, књиговодствено-рачуноводствени, помоћни и њима слични послови или само поједини од ових послова могу се обављати и изван објекта ветеринарске организације или повјеравањем тих послова другим овлашћеним лицима за њихово вођење.

Услови у погледу стручног кадра Члан 27.

(1) Ветеринарска амбуланта може обављати ветеринарску дјелатност ако има у радном односу на неодређено вријеме запосленог најмање једног ветеринара са лиценцом и најмање једног ветеринарског техничара или једног помоћног радника.

(2) Ветеринарска станица може обављати ветеринарску дјелатност ако има у радном односу на неодређено вријеме запослена најмање три ветеринара са лиценцом и најмање три ветеринарска техничара или три помоћна радника.

(3) Ако ветеринарска станица има једну или више организационих јединица – подручних амбуланти, обавезна је у сједишту ветеринарске станице имати у радном односу на неодређено вријеме запослена најмање два ветеринара са лиценцом и једног ветеринарског техничара или помоћног радника, а у свакој подручној амбуланти по једног ветеринара са лиценцом и најмање једног ветеринарског техничара или једног помоћног радника.

(4) Ветеринарска болница може обављати ветеринарску дјелатност ако у радном односу на неодређено вријеме има запослено најмање пет ветеринара са лиценцом.

(5) Ветеринарска клиника може обављати ветеринарску дјелатност ако у радном односу на неодређено вријеме има запослено најмање десет ветеринара са лиценцом.

(6) Ако ветеринарска организација обавља послове рендгенолошке дијагностике, обавезна је имати у сталном радном односу најмање једног ветеринара са завршеном специјалистичком обуком за обављање послова рендгенолошке дијагностике.

Едукације Члан 28.

Ветеринари су обавезни да се стручно усавршавају и похађају обуке које су им неопходне за обављање ветеринарске дјелатности.

ГЛАВА V

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Прелазни период Члан 29.

Ветеринарске организације које су до дана ступања на снагу овог правилника обављале здравствену заштиту животиња и ветеринарску дјелатност обавезне су ускладити своје пословање и испунити ветеринарско-здравствене услове и услове у погледу уређења простора, објеката, просторија, опреме, прибора, инструментарија, других помагала и броја стручних радника са одредбама овог правилника, у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Стављање ван снаге Члан 30.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о ближним условима које морају испуњавати ветеринарске станице, амбуланта, апотеке и друге службе које обављају послове ветеринарске дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", број 21/95).

Ступање на снагу Члан 31.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.05-052-6283/14
5. септембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др **Стево Мирјанић**, с.р.

1414

На основу члана 136. став 2. Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 73/10, 104/11, 84/12 и 108/13) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 104/11, 24/12 и 121/12), 17. септембра 2014. године, министар просвјете и културе
д о н о с и

П Р А В И Л Н И К

О СТАНДАРДИМА И НОРМАТИВИМА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ЈАВНИХ ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА

Члан 1.

Овим правилником одређују се стандарди и нормативи који чине основ за финансирање јавних високошколских установа (у даљем тексту: високошколска установа), оптерећења у наставном и научноистраживачком раду, начин на који се утврђује потребан број наставника и сарадника и ненаставног особља, као и начин финансијског извјештавања.

Члан 2.

(1) Наставник, односно сарадник у оквиру пуног радног времена припрема и изводи наставу, обавља научноистраживачки и умјетнички рад и остале послове који су саставни дио наставног оптерећења.

(2) Испуњавање обавеза наставника и сарадника утврђује се у складу са оптерећењем у наставном процесу, на основу предвиђеног броја часова за поједине наставне предмете наведене у наставном плану, те њиховог распореда у академској години.

(3) Основ за утврђивање потребног броја наставника и сарадника на лиценцираном студијском програму представља број уписаних студената у поједину академску годину и број нормативно-наставних група.

(4) Плате наставника и сарадника који учествују у извођењу наставе финансирају се из буџета Републике Српске (у даљем тексту: Буџет) у складу са законом.

(5) Одређивање плата врши се на основу оптерећења наставника и сарадника, у складу са нормативима прописаним овим правилником, бројем уписаних студената и расположивим средствима Буџета.

(6) Настава на лиценцираним студијским програмима изводи се у нормативно-наставној групи, на основу:

- 1) предвиђеног броја часова за поједине наставне предмете,
- 2) распореда наставних предмета по годинама, у складу са наставним планом за одређену академску годину.

Члан 3.

Наставници у реализацији наставног и научноистраживачког рада врше следеће послове:

- 1) припрема и извођење предавања и вјежби, као и других облика наставе који су утврђени програмом наставног предмета и статутом високошколске установе, на сва три циклуса студија,
- 2) организовање појединачног и заједничког научноистраживачког, стручног или умјетничког рада са студентима,
- 3) менторство у изради завршног рада,